

JUMALAN RAKKAUDEN UHRITIE – RISTIN TIE

Olemme jälleen ”laskeutumassa paastonaikaan”. Näin kristikunnassa on vanhastaan sanottu. Mitä merkitsee paastonaika nykyajan ihmiselle? Paastoaminen, kieltäytyminen jostakin tuntuu hyvinvoinnin keskellä elävästä ihmisestä vieraalta, turhalta ja tarpeettomalta. Tämän päivän ihminen haluaa sen sijaan yhä enemmän elämyksiä ja nautintoja, jotka kuitenkin osoittautuvat kupliksi, joiden hajottua mitään ei jää jäljelle. Vielä tänään meille tarjotaan toista mahdollisuutta: seurata Kärsimysten Miestä, jonka kieltäytyksen tie ja uhrikuolema tuottaa elämän.

Ennen kärsimystielleen lähtöä Jeesus alkoi valmistaa opetuslapsiaan siihen, mitä olisi edessä. Hän ilmoitti, että kaikki, mitä profeetoissa on hänestä kirjoitettu, tulee täysin toteutumaan. Hänen pitää kärsiä ja tulla tapetuksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös. Tällaista sanomaa opetuslasten oli kuitenkin mahdotonta vastaanottaa. Heidän mielissään varmasti soivat profeetan sanat Kunnian Kuninkaasta: ”Katso, minun Palvelijani menestyy, Hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva”. He eivät käsittäneet yhteyttä profetian seuraavaan jakeeseen: ”Niin kuin monet kauhistuivat Häntä – sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli Hänen muotonsa, Hänen hahmonsakaan ei ollut ihmisten hahmo” Jes.52:13,14. Opetuslapset kauhistuivat Jeesuksen puheita. He olivat odottaneet korkealle kohoavaa Messiasta ymmärtämättä, millaisen alennustien kautta Hänet korotettaisiin. Ristille ylentäminen, häpeällinen kuolema ei sopinut heidän kuvioihinsa.

Meidän aikanamme jatkuu sama ilmiö. Ristiinnaulittu, verellään ihmisten synnit sovittava Vapahtaja on pahennus ihmisille. Pekka Kivekäs sanoo tästä virressään: ”Me emme seuraa ristin miestä, vaadimme vahvaa Jumalaa. Tie pilkkakruunun, tappion on mieltä vailla, mahdoton”. Ihminen haluaa vain kuulla kaikkia rakastavasta Jumalasta ilman brutaalia puhetta synnistä, teurastetusta Uhrikaritsasta ja verestä. Puhe synnistä koetaan syyllistävänä ja itsetunnon tuhoojana. Niinpä pappi saattaa humanistina kehottaa totuutta hapuilevia rippikoululaisia etsimään jumalaa omasta sisimmästään ja löytämään omien kykyjensä ja voimiensa mahdollisuudet hyvään elämään.

Raamattu osoittaa meille vain yhden tien vapauteen jokaisen sydäimestä löytyvästä synnistä ja syyllisyydestä. Se on Jeesuksen ristinkuolema. Se on tie Jumalan yhteyteen ja todelliseen elämään. Jeesus sanoo laskiaissunnuntain tekstissä: ”Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva” Joh.12:26. Tahdotko sinä seurata Jeesusta ristin tielle? Hän kulkee ristiä kantaen meidän tähtemme. Ristillä Hän kokee kauheimman kivun ja ahdistuksen, jonka syvyyttä emme voi edes aavistaa, sillä inhimillisten kärsimysten lisäksi Jeesus kantaa koko maailman syntien taakan. Hän kokee Jumalan hylkäämänä olemisen ahdistuksen meidän syntiemme tähden. Mutta kuolemallaan Hän sovittaa syntimme, kärsii meidän rangaistuksemme, avaa meille tien Jumalan luo ja iankaikkiseen elämään.

Rakas Lukija, tunnetko itsesi heikoksi, vauhdista pudonneeksi? Oletko joutunut omien voimiesi ja mahdollisuuksiesi vararikoon tai keskelle surua ja ahdistusta tai kipuihin ja kärsimyksiin? Tiedätkö, että hätäsi ja ahdistuksesi on sinulle kutsu kärsivän Kristuksen luo. Kärsivä ihminen tarvitsee kärsivän Vapahtajan. Hänen kärsimystään katsellessasi oma taakkasi kevenee. Jeesus haluaa ottaa synnin kuormat kokonaan harteiltasi. Hän lausuu sinulle, oman syntisyytesi kanssa kipuilevalle: ”Tyttäreni, poikani, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi”. Vapautus synneistä antaa uuden voiman muiden elämäntaakkojen kantamiseen. Jos annat sitoa itsesi Kristuksen rakkauden ikeellä, huomaat, että Jeesus vahvempana kantaa kuormasi ja Hänen ikeensä on sopiva. Silloin toteutuu kohdallasi Jeesuksen sana: ”Missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva”. Kristuksen kanssa kärsimyksissäkin sydämessäsi on rauha.

Kristuksen kanssa ristin tielle meitä kutsutaan alkavana paastonaikana. Kunpa voisimme käsittää edes hiukan Hänen valtavaa rakkauttaan, joka ilmenee Hänen uhrissaan meidän edestämme. Silloin olisimme valmiit käymään Jeesuksen kanssa myös ”ulkopuolelle leirin Hänen pilkkaansa kantaen” ja vieden sanomaa: Vain Kristuksen ristin kautta on tie elämään.